

hjelper synderlig meget, thi er der en eller anden, der har Lust til at stjæle, tror jeg, han betragter sig som vedkommende og finder en eller anden Indgang, ad hvilken han kan tage, hvad han vil, og føre det bort. Men derfor ser man ikke saa sjældent, at der er andre, der bære sig mere fornuftig ad; de have et andet Skilt oppe, paa hvilket der staar: „Bladshundene løses ved Mørkets Frembrud“. Jeg tror, at naar Thyene se det, og de tillige have Beslighed til at se, at der virkelig er et Par antagelige Dogger bagved, ere de meget mere bange for at bryde ind, end de ere for det Skilt, hvor der kun staar: „Vedkommende forbydes Afgang“. Efter min Opfattelse er den blotte Neutralitetserklæring aldeles ikke andet end et saadant Skilt, hvorpaa der staar: „Vedkommende forbydes Afgang“, og noget, som i Virkeligheden ingen bryder sig om. Nej, det, der skal være bagved, er et Par ordentlige Dogger, som kunne fare frem og bide den i Venene, der har i Sinde at stjæle; det er det, man respekterer. Den Ordning, jeg vil have med Hensyn til, Forsvarsvæsenet, er, at der er en Bevidsthed om, at dersom nogen faar i Sinde at bryde ind i vort Land og bryde vor Neutralitet, vil den aktive Hær og Flaade fare frem for at jage vedkommende bort. Og jeg tror, at de kunne det; men Betingelsen for, at de kunne gøre disse aktive Støb, er, at de maa have Sikkerhed for, at de kunne gaa bort fra deres Depoter, at det ikke skal være saaledes, at Flaaden er nødsaget til at ligge uden for Kjøbenhavn paa Neden, og at Hæren bliver nødsaget til at staa opstillet foran Kjøbenhavn; thi saa kunne vi sandelig hverken jage de Stibe væk, som det ærede Medlem mente kom til Kallundborg Fjord, eller kaste den Tjende, som faar i Sinde at gøre Landgang et eller andet Sted. Derfor stiller det sig for mig saaledes, at hele Flaadens Opgave maa præciseres i den Retning, jeg sagde, derhen, at den i Forbindelse med Hæren ved aktivt Forsvar kan være i Stand til at angribe, dersom nogen skulde faa i Sinde at sætte Foden paa vor Jord. Men Betingelsen derfor er selvfølgelig, at Flaadens Organisation er tilstrækkelig god og Hærens ligeledes, og at vi have alle de Kampmidler, som ere nævnte, deriblandt ogsaa det, at deres Depoter ere dækkede.

Jeg vilde nu gerne i Overensstemmelse med, hvad jeg saaledes har sagt, behandle ogsaa dette Forslag paa lignende Maade, som jeg gjorde lige over for det Forslag om Hærens Ordning, som var paa Dagsordenen for et Par Dage siden, og det

skulde da altsaa gaa ud paa en Undersøgelsen af, om Flaaden kan forudsættes bedre at kunne løse sin Opgave efter det her foreliggende Forslag end efter den nu bestaaende Ordning. Jeg vilde gerne gaa ind herpaa, men jeg kan ikke skjule, at jeg i den Henseende staar lige over for en stor Vanskelighed, og jeg beder den højtærede Minister undskyldte, at jeg i den Henseende fremsætter en Bemærkning, der efter min Opfattelse ikke alene rammer ham, men ogsaa en hel Del af hans Kolleger med Hensyn til andre Lovforslag, som ere forelagte i Tinget. Det er naturligt, at naar man skal undersøge, om Flaaden kan ventes bedre at løse sin Opgave efter den Ordning, der her er foreslaaet end efter den bestaaende, ønsker man gerne at gøre en Sammenligning af de to Vædringer, og man ønsker gerne at komme til en Erkendelse af, hvad der har været Motivet til hver af de foreslaaede Forøgelse eller Vædringer. Men i den Henseende har man nogen Vanskelighed. Ser man nemlig hen til de Bemærkninger, der ledsage nærværende Lovforslag, finder man i den Motiverne til de Vædringer, som afvige fra det Forslag, som blev forelagt for Rigsdagen i 1891—92, og i øvrigt henvises man til de Anmærkninger, der ledsagede det daværende Lovforslag. Ser man atter hen til det Lovforslag, som blev forelagt 1891—92, viser man i saa Henseende hen til det Lovforslag, som blev forelagt i 1890—91; og gaar man saaledes videre, ser man, at man skal læse alt, hvad der har været forelagt i 1892, 1891, 1890, 1889, 1888, 1887, ja i 1886 endogsaa, og at man tillige maa sammenligne med selve Loven, som den er, af 1880. Det gør, at det ganske vist er meget vanskeligt at komme til fuld Oversigt over det, og navnlig kan jeg til fulde forstaa, at det staaber Vanskelighed for de nyvalgte Medlemmer her i Tinget, der ikke saaledes som vi andre ere i Besiddelse af alle de foregaaende Aargange af Tidender. Men dette gør ogsaa, at det efter min Opfattelse egentlig er vanskeligt at komme ind paa en Diskussion om alle disse Enkeltheder, og derfor tror jeg, at Enkelthederne af selve Lovforslaget med Nødvendighed maa faa deres naturlige og rette Behandling i det eventuelle Udvalg, lige over for hvilket jeg er overbevist om, at den ærede Minister med stor Beredvillighed vil give de nødvendige Oversikter til Sammenligning. Jeg skal derfor for mit Vedkommende ikke gaa ind paa Enkeltheder, men jeg skal kun tillade mig at fremhæve det, som for mig egentlig er det hovedsagelige, og som jeg